

Antti Halme: Markus Light ja palautuspullon henget.
Otava 2004. 172 s.

Pullon henkien matkassa

Antti Halmeen esikoisteos *Markus Light ja palautuspullon henget* on varsin veikeä tarina nuoresta miehestä ja palautuspulloista, joiden palauttamisen myötä tarinan sankari joutuu erikoisen seikkailun pyörteisiin. Markus "Light" Väänänen on sympaattinen nuori mies, joka on hintelän olemuksensa vuoksi jatkuvan koulukiusaamisen ja isonsiskonsa nälvimisen kohteena. Outoja palautuspulloja löydettyään koulukiusaaminen ja idioottimainen isosisko kuitenkin unohtuvat, kun Markus joutuu kolmen pullon hengen matkaan pelastamaan näiden kotimaailmaa.

Markus Light kulkee perinteisen sankaritarinan ratoja siinä mielessä, että koulukiusattu nuori mies saa mahdollisuuden kohottaa itsetuntoaan ja loistaa sankarina pelastaessaan kaukaista maailmaa. Halme on kuitenkin pystynyt rakentamaan tämän vanhan teeman ympärille kelpo tarinan fantastisia ja toiminnallisia elementtejä käyttäen. Persoonallinen ja omaperäinen tarina saavat kyllä lukijan huomion. Halme osaa kirjoittaa, luonnollisen oloinen dialogi toimii hyvin, ja Markus sekavine teini-
iän tuntemuksineen on hyvin 'normaali' ja uskottava henkilöahmo. Paikka paikoin muutamat tapahtumat ja henkilöahmot, kuten Markuksen murtautuminen Istanbulin sulttaanin palatsiin tai mafiapomo "El Presidente" eivät ole kauhean uskottavia, mutta se ei juurikaan vaikuta kirjasta syntyvään positiiviseen kokonaisvaikutelmaan.

Enemmän kokonaisvaikutelmaan vaikuttaa kirjan rakenteesta syntyvä nykyajalle tyypillinen "vauhdin hurman maku". Tarina nimittäin jatkuu alusta loppuun sellaisella tempolla, että lukija ei kerkeä vetämään henkeä välissä. Välillä voisi ehkä vähän pysähtyä ja rakentaa tarinaa muillakin tavoin kuin vauhdikkaan toiminnallisilla elementeillä. Eikä yhtään haittaisi, vaikka kirjalla olisi pituuttakin enemmän. Hassua kyllä, itseäni ärsytti eniten kirjan kansikuva, joka tuo väistämättä mieleen Harry Potterin. On hienoa, että Suomessa on suomalainen Markus "Light" Väänänen, hyvä henkilöahmo sellaisenaan, joten lukijaa ei välttämättä tarvitsisi kosiskella Harry Potteriin liittyvillä mielikuvilla.

Maria Loikkanen